

Vær velkommen, Herrens år

Mel.: A.P. Berggreen 1852

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Sandheds Gud! lad dit hellige ord
oplive, oplyse det høje Nord!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Nådens Gud! lad dit solskin i vår
os skænke på marken et gyldent år!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Fredens Gud! den livsalige fred
du skænke vort land til at blomstres ved!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Fader-Gud! os til glæde og gavn
nytåret henskrive i Jesu navn!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

N.F.S. Grundtvig 1849.

Rind nu op i Jesu navn

Mel.: Jean Baptiste Lully 1661

Rind nu op i Jesu navn,
du livsalig morgenrøde!
Jeg vil i basunen støde
ved min seng og hvilestavn.
Alt mit indre skal sig røre
med al tak for nattely
og min frelsers lov op føre
til den høje himmelsky!

Nattens mørke tåge gik,
jeg har dagen alt i syne,
mine hvilte øjenbryne
solen nu i sigte fik.
Nattens skræk og gru er borte,
død og djævel for mig svandt,
som mit levned ville korte;
jeg dem alle overvandt.

Give Gud, jeg kunne så
dagen i din frygt begynde,
at jeg ikke skulle synde
og på snublestenen gå;
ville Jesus blot oprinde
over mig som sol og skjold,
at jeg kunne overvinde
kød og blod og Satans vold!

Mine veje jeg ej kan,
som jeg gerne ville, kende,
du, o Gud, kan ene vende
min fornuft og min forstand,
så jeg udi sporet bliver,
som dit ord mig viser på,
og hvorhen din Ånd mig driver,
jeg med glæde did kan gå.

Mine korte dage, år,
lykke, velfærd, gods og ære,
hvordan de skal udmålt være,
det udi din vilje står.
Giv mig kun, hvad dig behager,
bland du selv mit levned skål,
ej som det min gane smager,
men så som det er dit mål!

Lær mig ved hvert klokkeslæt
denne dag forbedret blive,
så mit hjerte her i live
bliver ej til verden sat,
men at jeg mig kan erindre,
hvor min tid den nipper af,

og hver time bliver mindre,
til jeg segner i min grav.

O min Gud, du hjælp mig da,
når mit levned mål har ende,
og mit hjul ej mer vil rende,
men mit åg skal spændes fra!
Lad mig uden tid og dage
se dit ansigts klare skin!
Synd og sorig, ve og klage
smuldre med mit jordelin!

Thomas Kingo 1674.

Dejlig er den himmel blå

Mel.: C.E.F. Weyse omkring 1837

Jacob G. Meidell omkring 1840

Thomas Laub 1917

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

N.F.S. Grundtvig 1810 og 1853.

Kommer, sjæle, dyrekøbte

*Mel.: Thomas Laub 1915
Under dine vingers skygge*

Kommer, sjæle, dyrekøbte
og til mer end engle døbte,
søskende til Davids Søn!
Lad os med Guds engleskare
og med ham til Himmels fare,
se den frommes store løn!

Trindt det lyder ham i møde:
Vær velkommen fra de døde,
alle djævles skræk og gru!
Over dem går flammebølger,
folket igenløst dig følger,
før fortabt, men fundet nu.

Kæmper, I, som borgen værne,
borgen over sky og stjerne,
åbner brat den høje port!
Sejerrig fra dybet kommer
verdens frelser, verdens dommer,
navnet hans er evig stort.

Møder ham med gyldne kroner,
ham og mange millioner,
dyrekøbte med hans blod,
stigende fra jammerdale
nu med ham til frydesale!
Takker ham, for han er god!

Mellem engle mænd nu tælles,
har med Herren alt tilfælles:
ånd og støv og liv og blod,
troen, håbet, kærligheden,
lyset, glansen, glæden, freden,
livets træ og livets flod.

Vælge kan igen og vrage
jordens slægter alle dage,
vælge mellem liv og død,
dagens lys og nattens mørke,
Paradis og vilde ørke,
Helved hedt og Himmel sød.

Ære være Frelsermanden,
med et navn som ingen anden,
løseren af dødens bånd!
Lov og tak og evig ære
i Treenigheden være
Fader, Søn og Helligånd!

Kynewulf omkr. 800.
N.F.S. Grundtvig 1837.

Se, hvor nu Jesus træder

Se, hvor nu Jesus træder
hen til den morderstad,
enddog man ham bereder
så grumt et blodebad.

Enddog med Guddoms-øje
sit fængsel, kors og nød
forud han skuer nøje,
ja, ser sin visse død.

Dog vil han fri i sinde
mod sine fjender gå;
han ved, han skal dem binde
og evig sejer få.

Her er han, som vil løse
hver syndebunden træl;
her er han, som vil øse
trøst i hver bange sjæl.

Her er han, som vil favne
dig med sin kærlighed;
her er han, som vil gavne
dig med sin blodig sved.

Her er han, som vil bære
en tornekrans for dig,
her er han, som skal være
din drot evindelig.

O Jesus, gid jeg kunne,
som jeg så gerne vil,
dig ære nogenlunde,
hjælp du mig selv dertil!

Jeg gerne mine klæder
vil for dig lægge ned,
jeg med i flokken træder,
som er til tak bered.

Jeg bær' og mine palmer
til ærens konge frem;
jeg sjunger mine salmer,
o Jesus, hør dog dem!

Vort hosianna klinge!
Du ærens konge, gak
vor død at undertvinge
og hav så evig tak!

I al sin glans nu stråler solen

Mel.: Henrik Rung 1859

I al sin glans nu stråler solen,
livslyset over nåde-stolen,
nu kom vor pinselilje-tid,
nu har vi sommer skær og blid,
nu spår os mer end englerøst
i Jesu navn en gylden høst.

I sommernattens korte svale
slår højt fredskovens nattergale,
så alt, hvad Herren kalder sit,
må slumre sødt og vågne blidt,
må drømme sødt om Paradis
og vågne til vor Herres pris.

Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemligt gennem løvet,
det lufter lifligt under sky
fra Paradis, opladt på ny,
og yndig risler ved vor fod
i engen bæk af livets flod.

Det volder alt den Ånd, som daler,
det virker alt den Ånd, som taler,
ej af sig selv, men os til trøst
af kærlighed med sandheds røst,
i Ordets navn, som her blev kød
og fór til Himmels hvid og rød.

Opvågner, alle dybe toner,
til pris for menneskets forsoner!
Forsamles, alle tungemål,
i takkesangens offerskål!
Istemmer over Herrens bord
nu menighedens fulde kor!

I Jesu navn da tungen gløder
hos hedninger så vel som jøder;
i Jesus-navnets offerskål
hensmelter alle modersmål;
i Jesu navn udbryder da
det evige halleluja.

Vor Gud og Fader uden lige!
Da blomstrer rosen i dit rige,
som sole vi går op og ned
i din Enbårnes herlighed;
thi du for hjertet, vi gav dig,
gav os med ham dit Himmerig.

N.F.S. Grundtvig 1843 og 1853.